

Kajúca bohoslužba – 17.04.2025

Suspírium: „Otče, ak chceš, odvráť odo mňa tento kalich, no nech sa stane nie moja, ale tvoja vôľa!“ Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. V smrteľnej úzkosti sa modlil ešte vrúcnejšie a jeho pot stekal na zem ako kvapky krvi.“ (Lk 22,42-44) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 189: „Ó, Bože spravodlivý,...“

Začiatočná pieseň: Žalm č. 130: „Na Teba z hlbín, Pane,...“

Pozdrav: „Ja však zostávam stále s tebou, držíš ma za pravicu. Budeš ma viesť podľa svojho zámeru a potom ma prijmeš do slávy. Koho mám v nebi? Keď som s tebou, v ničom na zemi nemám záľubu. Aj keď mi chradne telo i srdce, Boh mi naveky bude skalou srdca i údelom. Tí, čo sa od teba vzdávajú, zahynú. Zničíš každého, kto sa ti spreneverí. Mňa však Božia blízkosť blaží. V Pánovi, Hospodinovi, mám útočisko, preto ohlasujem všetky tvoje skutky.“ (Ž 73,23-28) Amen.

Modlitba: Bože môj, volám k Tebe. Pomôž mi modliť sa a zhromaždiť svoje myšlienky smerom k Tebe, lebo sám to nedokážem. Vo mne je tma, ale S tebou svieti svetlo. Som sám, ale Ty ma nenecháš samého. Som maloverný, ale Ty si pripravený pomôcť. Som nepokojný, ale v Tvojej blízkosti je pokoj. Vo mne prebýva horkosť, ale Ty si štedrý. Nepoznám Tvoje cesty, ale Ty poznáš moju určenú cestu. Pane Ježišu Kriste, bol si chudobný a trpiaci, väzeň a opustený – tak ako ja teraz. Dobre poznáš všetky potreby človeka. Ostaň po mojom boku, aj keď po mojom boku nebude nikto iný. Nezabudni na mňa a hľadaj ma, prosím. Chceš, aby som Ťa poznal a obrátil sa k Tebe. Pane, počujem Tvoje volanie a nasledujem ňu. Prosím, pomôž! Pane, zmiluj sa! Daruj mi opäť slobodu! Daj, aby som aj teraz žil so zodpovednosťou pred Tebou a mojimi blíznymi. V Tvojom mene a pre Tvoje meno vypočuj moju modlitbu. Amen. (Po Dietrichovi Boenhofferovi)

Biblický text: **Evanjelium podľa Matúša 27. kapitola 3-10. veršov:** „Keď zradca Judáš videl, že Ježiša odsúdili, rozlútostený vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším so slovami: „Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv.“ Ale oni mu povedali: „Čo nás do toho? To je tvoja vec!“ On odhodil strieborné peniaze do chrámu a vzdialil sa. Potom odišiel a obesil sa. Veľkňazi vzali peniaze a povedali: „Neslobodno ich vhodiť do chrámovej pokladnice, lebo je to cena za krv.“ Po porade kúpili za ne hrnčiarovo pole na pochovávanie cudzincov. Preto sa to pole až dodnes volá Pole krvi. Vtedy sa splnilo to, čo povedal prorok Jeremiáš: Vzali tridsať strieborných, cenu toho, ktorého takto ocenili synovia Izraela, a dali ich za hrnčiarovo pole, ako mi prikázal Pán.“

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Udalosti Veľkého týždňa súvisiace s Ježišom sú prerušené správami o Judášovom osude. Judáš bol prítomný v záhrade Getsemané, kde bozkom zradil svojho Majstra a bol dokonca prítomný v súdnej sieni: *„Keď zradca Judáš videl, že Ježiša odsúdili, rozlútostený vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším so slovami: „Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv.“* (Mt 27,3-4) To je koniec pre Judáša. Veľkňazi a zákonníci chceli Ježiša zabiť. Oni neskrývali vlastné úmysly. Ich činy smerovali k zahubeniu Ježiša. V skutočnosti našli najlabilnejší článok v reťazci učeníkov. Judáš urobil chybu, keď si ako rozlútostený so svojim pokáním vchádza medzi nepriateľov Ježišových. Svojím vyznaním hriechov zaklopal na nesprávne dvere. Hľadal uzdravenie na nesprávnom mieste. Hľadal riešenie na nesprávnom mieste. Bol v nesprávny čas na nesprávnom mieste.

Prvé posolstvo Slova Božieho k nám skrze Ducha Svätého je práve to. Kde hľadáme riešenie na naše hriechy? Kde máme hľadať liek na naše hriechy? Komu adresujeme naše vyznanie hriechov? Komu znie naše najhlbšie vyznanie: *„Otec, zhrešil som proti nebu i proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom.“* (Lk 15,21) Ako dosvedčuje žalmista: *„Všetci poblúdili, všetci sa zvrhli, niet nikoho, kto by konal dobro, niet ani jediného.“* (Ž 14,3) Apoštol Pavol v liste Rimanom túto myšlienku ešte väčšmi rozvrstvuje: *„ako je napísané: Nieto spravodlivého, niet ani jedného, niet rozumného, niet nikoho, kto by hľadal Boha.“* (R 3,10-11) Hriech patrí do osobnej kategórie Boh a človek. Vyznať hriechy pred ľuďmi je hriech. Ved' *„Kto iný môže odpúšťať hriechy okrem samého Boha?“* (Mk 2,7) pýtali sa zákonníci. Ježiš im odpovedal i ochrnutému: *„Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy.“* (Mk 2,10) Lebo jeho ranami sme uzdravení. Bol potrestaný, vytrpel muky. Nosil vo svojom tele všetku bolesť a utrpenie tohto sveta. (viď. Iz 53) Ježiš má moc odpúšťať hriechy, ale pred Neho Judáš nevstupuje. Ježiš má moc odpustiť všetko, čo hriešnik čestne a jasne vyzná. (viď. Lk 19,1–10) Ježiš vpíše do piesku to, čo už Židia dosvedčili a už-už v rukách

držali kameňom. (viď. Jn 8,1–12) Judáš a my potrebujeme len jednu vec, otvorene vyznať s mýtnikom: „*Pane, buď milostivý mne, hriešnemu!*“ (Lk 18,13) Namiesto človeka putovať k Bohu. Namiesto pozemských riešení hľadiť na Krista. Zveriť seba a svoju službu predovšetkým vedeniu Ducha Svätého. Toto je poslanie kresťana. Spoločenstvo vykúpených hriešnikov nemôže volať k nikomu inému, iba k Trojjedinému Bohu, Ktorý mal, má a bude mať plán s našimi životmi. Judáš sa nestretáva s pochopením zo strany veľrady. Judáš nestretáva žiadnu ľútosť. Judáš sa nestretáva s rešpektom. Judáš sa nestretáva s úprimnou, blahosklonnou milosťou, práve naopak. Zradcom sa opovrhuje ešte viac. Pre nich zostal len jeden zradca, ktorý sa dal zvädzať a kúpiť. Kúpiť za tridsať strieborných. Uskutočnil ich plán, vykonal operáciu, ktorá mu bola pridelená, takže sa mu takmer vysmejú do tváre, keď hovoria: "Čo nás to zaujíma? Je to Tvoja vec!" (Mt 27,4) Človek je schopný nechať iného človeka samého v najhlbšom stave. Človek sa môže len ešte viac hnevať na niekoho, kto nesúhlasí s jeho svedomím. Osoba je schopná úplne opustiť osobu žijúcu vedľa nej. Lahostajnosť, úplná arogancia a ignorovanie, úplné pohrdanie, úplná nenávisť a celková opustenosť. To je často typické pre naše vzťahy. Nepoznám ho, nič o ňom neviem, nie som na neho zvedavý, je mi to jedno, hlavne keď hovorí o vlastných problémoch a vlastných potrebách. Nechceme a ani nevieme zasahovať do života iných. Nechceme uznať a prijať slzy toho druhého. Nechceme vidieť, ako žije brat vedľa nás a čo robí. Charakteristický je pre nás nedostatok kolegiality, zánik bratstva a sesterstva a úplné zanedbávanie životov iných. Človeku, ktorý je ponechaný sám na seba, nezostáva nič iné ako sebaobviňovanie a konečným výsledkom sebaobviňovania je povraz. Judáš zablúdi na klzkú cestu, ktorej výsledkom je smrť. Takýto človek berie svoj osud do vlastných rúk. Nemajú smútok nad Judášovým osudom. Ale Ježiš takto nekoná. To nie je Ježišov cieľ. To nie je Ježišov plán. Božím plánom je odpustenie. Pánovým plánom je prejavovať milosrdenstvo. Nebeským plánom je zachrániť človeka. Ježiš prišiel, aby sme mali život. Ježiš prišiel, aby sme mali hojnosť. Ježiš

prišiel, aby sme mohli žasnúť nad požehnaniami života s Ním. Preto postup a jednanie veľkňazov nie je na mieste. Tridsať strieborných je cena krvi človeka. Ich uznesenie znie takto: Z peňazí, ktoré dali na krvipreliatie, sa kúpi pôda ako pohrebisko pre cudzincov. Ako dobre poznajú zákon, a konajú poriadok, ale len navonok. Vo vnútri zostáva všetko po starom. Chýba požiadavka o radu nebeskú a dodržiavanie pravdy. Ľudské nariadenia sa často zameriavajú len na mŕtvych. Ľudské rozhodnutie je len vôľa kupovať zem pre mŕtvych. Ľudská regulácia je len pre mŕtvych a robí nás mŕtvymi a kompromitovanými. Ale... Skrze Ježišovu krv život víťazí. Môžeme žiť v nádeji, že sme dedičmi neviditeľnej nebeskej slávy, ktorú priniesol Ježiš. Tam hore existuje krajina, ktorej nádejou sú všetci *„tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha.“* (Jn 1,13) Tí, ktorí veria v Ježiša Krista, ktorí sa nazývajú Božími deťmi a ktorých životy riadi Ježiš, nie sú deťmi krvavého poľa, ale nositeľmi Božieho kráľovstva. Sú bezúhonné a neškodí im ani krvilačný poriadok sveta. Božie deti bez poškrvny v zvrátenom svete, medzi ktorými žiaria ako hviezdy vo svete, pevne sa držia Slova života. (viď. Flp 2,15-16) Zradca zomiera. Jeho život a služba sa vytratia. Je stratený, hoci bol nájdený. Vyvolený učeník sa môže stať padlým služobníkom, ale dávaj pozor, drahý brat, aby si nehľadal pomoc medzi ľuďmi, ale radšej prišiel pred svojho Pána a Stvoriteľa, myslel na Neho a pomyslel s Ním na svoje hriechy. On hriechy nenávidí, ale hriešneho prijíma. On ťa vyslobodí z každej moci diabla, a ako dieťa zaslúbenia, môže byť všetko tvoje. Cintorín nie je tvoj podiel, smrť nie je posledné slovo, ale život, ktorý sa zjavil v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý zomrel za nás, namiesto nás a kvôli nám a vstal z mŕtvych pre naše odpustenie. To je volanie lásky: „Pod' za Ježišom!“ Aj keď je život ťažký, Tvoj život je v Ňom. Počúvaj volanie lásky: „Kráčaj s Ježišom!“ Naš život je krátky a Tvoj život je šťastný iba v Ňom. Amen.

Závěrečná modlitba

„Hovorím vám: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, toho aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi. Kto ma však zaprie pred ľuďmi, bude zaprený pred Božími anjelmi. Každému, kto povie slovo proti Synovi človeka, bude odpustené,...“ (Lk 12,8-10)

„Bude to tak, ako keď ktosi odchádzal na cestu, zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok; jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden – každému podľa jeho schopností -,...“ (Mt 25,14-15)

„Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal.“ (IPt 4,10)

„A od správcov sa napokon vyžaduje, aby bol každý uznaný ako verný.“ (IK 4, 2)

„Tak Boh preukázal svoju spravodlivosť, keď prehliadol hriechy, ktoré boli spáchané už skôr, v čase Božej zhovievavosti, a aby ukázal svoju spravodlivosť v terajšom čase, takže sám je spravodlivý a ospravedlňuje toho, kto žije z Ježišovej viery.“ (R 3,25b-26)

„Nie nám, Hospodin, nie nám, ale tvojmu menu patrí česť pre tvoje milosrdenstvo a pre tvoju vernosť! Prečo majú hovoriť pohania: „Kde je ich Boh?“ Náš Boh je na nebesiach, všetko robí podľa svojej vôle.“ (Ž 115, 1-3)

„A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista a bol v ňom ako človek bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo Zákona, ale aby som mal spravodlivosť skrze vieru v Krista, spravodlivosť z Boha, založenú na viere; aby som poznal jeho a moc jeho zmŕtvychvstania i účasť na jeho utrpeniach. Beriem na seba podobu jeho smrti, aby som tak dosiahol vzkriesenie z mŕtvych.“ (Flp 3,8-11)

Modlitba Pánova

Ofera: „Sami nás naliehavo prosili, aby sme im dopriali mať účasť na tejto milosti a na službe svätým. A nielen ako sme dúfali, ale najskôr sami seba dali Pánovi a potom aj nám, podľa Božej vôle,...“ (IIK 8,4-5)

Požehnanie: „V spravodlivosti budeš upevnená, ďaleko sa držíš od útlaku, aby si sa nemusela báť, a od hrôzy, aby sa nepriblížila k tebe.“ (Iz 54,14) Amen.

Závěrečná pieseň: Chválospev č. 262. 4-7. verše: „Ó, Ježišu, pomoc moja...“